

חוק הסדרת מקומות רחצה, תשכ"ד-1964 *

1. שר הפנים רשאי לאסור בצו את הרחצה בחלק של חוף ים, נהר או אגם, שגבולותיו מסויימים בצו, אם הרחצה באותו חלק עלולה, לדעתו, לסכן חייהם של בני אדם, וכן רשאי הוא לאסור, לאחר התייעצות עם שר הבריאות, רחצה כאמור אם היא עלולה לפגוע בבריאותם של בני אדם. איסור רחצה
2. במקום שהרחצה נאסרה בו כאמור בסעיף 1 תציב הרשות המקומית שבתחומה הוא נמצא שלטים לציין דבר האיסור, במספר, בצורה ובאופן שקבע שר הפנים בתקנות; במקום הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית, תציב המדינה שלטים כאמור. שלטים
3. שר הפנים רשאי לקבוע בצו שמקום פלוני, שגבולותיו מסויימים בצו, יהיה מקום רחצה מוכרז; היה המקום סמוך לנמל, יהיה צו כאמור טעון הסכמתו של שר התחבורה. מקום רחצה מוכרז
4. (א) שר הפנים יקבע בצו הוראות בדבר – הוראות שר הפנים
- (1) אמצעים לשמירת הבטיחות והתברואה במקום רחצה, לרבות מיתקנים ומבנים הדרושים בקשר לכך;
- (2) סדרים לשימוש במקום רחצה, לרבות איסור הרחצה בו בזמנים ובנסיבות שיש בהם משום סכנה לבטיחותם ולבריאותם של המתרחצים;
- (3) איסור או הגבלת פעולה שלדעתו עלולה להפריע לרחצה;
- (4) דרכי הפיקוח על-סדרים ואיסורים כאמור;
- (5) כשירותם, סמכויותיהם וחובותיהם של סדרנים, פקחים, מצילים ומגישי עזרה ראשונה שיתמנו לענין ביצוע חוק זה וכל צו, חוק עזר או הוראה אחרת על פיו, וכן דרכי פעולתם;
- (6) תקנים של סדרנים, פקחים, מצילים ומגישי עזרה ראשונה שיוצבו במקום רחצה.
- (ב) צו כאמור בסעיף קטן (א) יכול שיינתן דרך כלל או לרשות מקומית פלונית או למקום רחצה מוכרז פלוני או לסוגים של מקומות רחצה מוכרזים.
5. רשות מקומית שבתחומה נמצא מקום רחצה מוכרז חייבת לקיים בו את הוראות שר הפנים בצו לפי סעיף 4. חובת רשות מקומית
6. רשות מקומית רשאית, באישור שר הפנים, לקבוע בחוק עזר הוראות להסדרת הרחצה בים, בנהר, באגם או בכריכת שחיה ובכללן הוראות בענינים הבאים, הכל במידה שלא נקבעו להם הוראות בחוק זה או בצו על פיו: חוקי עזר

* נחקל בכנסת ביום כ' באב תשכ"ד (29 ביולי 1964); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 616, תשכ"ד, עמ' 228.

- (1) סדרי הכטיחות במקום הרחצה, לרכות הנסיבות בהן תהיה הרחצה בו אסורה או מוגבלת;
- (2) הבטחת הנקיון;
- (3) שמירת הסדר בין המתרחצים, הן במים והן מחוצה להם;
- (4) ייעוד מקומות או זמנים לרחצה בלעדית של גברים, נשים או טף;
- (5) הסדרת משחקי ספורט המים, התעמלות בקבוצות, משחקים קבוצתיים ומשחקים בכדור;
- (6) הסדרת השיט במקום הרחצה למניעת הפרעות לרחצה;
- (7) איסורה או הגבלתה של כניסת בעלי חיים למקום רחצה;
- (8) הסדרת השימוש במלתחות, מקלחות ובתי שימוש;
- (9) סדרי ההתפשטות וההתלבשות במקום רחצה;
- (10) קביעת דמי כניסה למקום רחצה שאיננו בריכת שחיה בעד השירותים הניתנים בו, אולם נוכחותו של מציל, נקיון, בתי שימוש והספקת מים לשתייה לא ייחשבו כשירותים לענין פסקה זו.

דין חוק עזר
לחסדרת השיט

7. חוק עזר בענין הסדרת השיט במקום רחצה טעון הסכמתו של שר התחבורה, ומשהותקן לא יחולו בתחום תחולתו תקנות באותו ענין שהותקנו מכוח חיקוק אחר.

דמי כניסה

8. לא ייגבו דמי כניסה למקום רחצה בים, בנהר או באגם אלא אם נקבע חלק סביר של אותו מקום, שהגישה אליו נוחה, לכניסה בלי תשלום.

תחולתו של
חוק עזר

9. חוק עזר לפי סעיף 6 יחול גם בתחום המים של מקום הרחצה, כפי שייקבע בחוק העזר, אף אם אינו כלול בתחום הרשות המקומית, ובלבד שלא ירחק מקילומטר אחד מגרדת שפל המים שבחוף.

מקום שמוחץ
לתחום רשות
מקומית

10. במקום הנמצא מחוץ לתחומה של רשות מקומית, היא הממונה על המחוז רשאי להתקין, באישור שר הפנים, חוק עזר כאמור בסעיף 6.

סמכות ספק או
סדרן לדרוש זיהוי

11. עבר אדם עבירה על חוק זה או על צו, חוק עזר או הוראה אחרת שניתנו לפיו, לעיני סדרן או פקח שנתמנו לענין חוק זה, וכן אם היה לסדרן או לפקח יסוד סביר להניח שהאדם עבר זה לא כבר עבירה כאמור, רשאי הוא לדרוש מאותו אדם לזהות עצמו להנחת דעתו, ואם סירב לעשות כן רשאי הוא לעצור אותו במקום הרחצה עד לבוא שוטר, אך לא יותר מאשר שלוש שעות.

עונשין

12. (א) המתרחץ במקום שהרחצה בו אסורה, דינו – קנס 500 לירות.

(ב) המתיר לקטין שבחסותו או בפיקוחו ושטרם מלאו לו 15 שנה להתרחץ במקום שהרחצה בו אסורה או אינו מונע בעדו מלהתרחץ כאמור כאשר יש ביכולתו למנעו, דינו – קנס 500 לירות או מאסר חודש.

(ג) המפיר הוראות של מציל בענין מניעת סכנה לחיי המתרחצים, דינו – קנס לירות או מאסר חודש.

(ד) המשחית, מסיר, פוגם או מליט שלט או סימן אחר לאיסורה או הגבלתה של הרחצה, דינו – קנס 500 לירות.

עבירות קנס
13. הוראות סעיף 99א לפקודת העיריות, 1934,¹ יחולו על עבירה לפי חוק זה, או לפי צו או חוק עזר על פיו, כאילו היתה עבירה על חוק עזר של עיריה, ובתחומה של מועצה מקומית יהיו לענין זה סמכויותיו של פקיד עיריה לפי סעיף 99א האמור בידי עובד אותה המועצה המקומית שהורשה לענין סעיף 9 (5) לפקודת המועצות המקומיות, 1941.²

השלום לקופת
הרשות המקומית
14. הקנסות שנגבו בשל עבירות לפי חוק זה או לפי צו או חוק עזר שניתנו על פיו, שבוצעו בתחומה של רשות מקומית או במקום רחצה שחופו נמצא בתחומה של רשות מקומית, ישולמו לקופתה של אותה הרשות.

שמירת סמכויות
וחיובים
15. סמכויות לפי חוק זה אינן גורעות מסמכויות לפי חוק אחר וקיום חיובים לפי חוק זה אינו משחרר מקיום חיובים לפי חוק אחר.

ביטול
16. בטלות –

(1) פקודת מקומות רחצה ציבוריים³;

(2) פסקה (2) לסעיף 98 לפקודת העיריות, 1934.

חוראות מעבר
17. כל חוק עזר המסדיר את הרחצה ושהיה בתקפו ערב תחילתו של חוק זה מכוח פסקה (2) לסעיף 98 לפקודת העיריות, 1934, או מכוח סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, רואים אותו מיום תחילתו של חוק זה כאילו הותקן על פי חוק זה ביום תחילתו; אולם תקפו של חוק עזר כאמור יפקע כחום שנה אחת מיום תחילתו של חוק זה, אם לא נתבטל לפני אותו מועד על ידי חוק עזר לפי חוק זה.

ביצוע ותקנות
18. שר הפנים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו.

חיים משה שפירא
שר הפנים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
³ חוקי אי"י, כרך ב', פרק ק"כ, עמ' 1225.